

Justitsministeriet foreslår på denne baggrund, at det indføjes i våbenlovens § 4, stk. 1, at det er forbudt at bære kniv, dolk »eller lignende skarpe eller spidse genstande, som er egnede til at blive brugt til legemsbeskadigelse«, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.

Håndværkeres besiddelse af værktøj som led i erhvervsudøvelse, eller på vej til eller fra det arbejde, hvor værktøjet skal anvendes, vil herefter ikke være omfattet af forbuddet. Der vil i lignende tilfælde skulle foretages en samlet vurdering af sagens omstændigheder, jf. pkt. 2.3.1. En håndværkers opbevaring af knive eller andre skarpe eller spidse redskaber i en værktøjskasse i bilen i dagtimerne vil – uanset at dette ikke sker i forbindelse med direkte transport til eller fra en arbejdsopgave – typisk være udtryk for, at der er et anerkendelsesværdigt formål hermed. Tilsvarende vil der også uden for erhverv kunne være situationer, hvor medbringelse af skarpe eller spidse genstande efter en samlet vurdering må antages at have et anerkendelsesværdigt formål. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet ved besiddelse af skarpe eller spidse genstande i en værktøjs- eller forbindingskasse i bilen. En samlet vurdering af omstændighederne vil på den anden side kunne medføre, at opbevaring af eksempelvis en syl i handskerummet i en bil parkeret uden for et diskotek om natten ikke vil være lovlig.

Det vil normalt aldrig kunne have et anerkendelsesværdigt formål at medbringe eksempelvis en spids saks på et diskotek eller i almindelighed at gå rundt på gaden med skarpe metalstykker eller glasskår.

2.3.3. Offentligt tilgængelige steder og steder, hvor unge typisk færdes

Det gældende forbud i våbenlovens § 4, stk. 1, mod at bære kniv eller dolk finder anvendelse på steder, hvortil der er almindelig adgang.

Efter retspraksis gælder dette forbud ikke besiddelse af knive i private biler. Som led i Rigsadvokatens undersøgelse har flere politimestre særligt påpeget, at der ofte medbringes kniv i køretøjer. Rigsadvokaten har i den forbindelse anført, at knive, der bæres eller besiddes i personbiler, kan udgøre en risiko for, at kniven anvendes ved vold eller anden kriminalitet, ligesom der ikke er den store forskel på, om en kniv medbringes i en bil eller bæres af en person, der går eller cykler på offentlig vej. En kniv, der opbevares i en parkeret bil, kan også hurtigt hentes af personer, der ønsker at anvende kniven til voldshandlinger mv. Rigsadvokaten har endvidere henvist til, at også reg-

lerne i Sverige og Norge indeholder forbud mod besiddelse af knive i køretøjer.

Rigsadvokaten har i lighed med, hvad der gælder i Sverige, endvidere foreslået at supplere de nugældende regler med et forbud mod besiddelse af kniv på skoleområder, hvor der foregår grundskole- eller gymnasieundervisning, således at det ikke blot er strafbart at bringe en kniv til og fra skolen, men at det også bliver strafbart at besidde kniven på skolens område. Efter de gældende regler vil sådanne skoleområder være omfattet af forbuddet mod at bære knive i det omfang, der er tale om frit tilgængelige områder. Der er imidlertid ikke almindelig adgang til klasselokaler og andre indendørsområder på skoler, hvilket formentlig tilsvarende gør sig gældende for private skoler og gymnasiers områder.

Rigsadvokaten har endelig anført, at et forbud mod at bære kniv mv. også bør omfatte ungdomsklubber mv.

Justitsministeriet er enig i, at forbuddet i våbenlovens § 4, stk. 1, også bør gælde besiddelse af knive i køretøjer, der befinder sig på offentligt tilgængelige steder.

Justitsministeriet er endvidere enig med Rigsadvokaten i, at der er anledning til at udvide det stedlige anvendelsesområde for forbuddet i våbenlovens § 4, stk. 1, således at det også bliver strafbart at bære eller besidde knive på en række steder, hvor unge færdes, men som typisk ikke vil kunne karakteriseres som steder med almindelig adgang. Her tænkes på uddannelsessteder og ungdomsklubber, fritidsordninger mv.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at det heller ikke på disse steder bør være tilladt at bære knive, dolke eller andre lignende skarpe eller spidse genstande, medmindre der er et anerkendelsesværdigt formål hermed. En udvidelse af det stedlige anvendelsesområde område for våbenlovens § 4, stk. 1, til også at omfatte de nævnte steder, hvor unge typisk færdes, vil efter Justitsministeriets opfattelse modvirke den tendens, der er til, at unge tager knive og andre lignende våben med, når de færdes blandt andre.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund en ændret affattelse af bestemmelsen i våbenlovens § 4, stk. 1, således at forbuddet mod at bære eller besidde kniv, dolk eller lignende skarpe eller spidse genstande, som er egnede til at blive brugt til legemsbeskadigelse, kommer til at gælde

- 1) offentligt tilgængelige steder,
- 2) uddannelsessteder og
- 3) ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende.

Ved *offentligt tilgængelige steder* forstås steder, hvortil der er almindelig adgang, herunder veje, par-